jõärääst jõuma ei maspa ilmaski mõtlemine, ses jalle weel perastõrd nii juures waimlaseß Sõõwa. et sapani ello taktwa ärä watta, ses ma peda teadma et ja nii juures poisa, jis ses ma nimmen jo tee nii weel kinni pandma, et ja jupuski edesi esjaama, ninn kätz jis juure jõäme tawerjga edesi kodo poole minemä, ninn sui ta kaiwo sattale jai, jis es ja temä kuiski wiisi jõält tagasi, koft temä olli tulnie, ja sui jo jis weimäle juure waiwa pääle wälla oma epa usarja pääle jai, jis üttl to, minge niiid mõtsa käis teiji ses minagi kinnust ja tulli tiesäide tagemä, ma ei pelga niiid enämb sedagi, sest ma ole jo oma epä maasa kõhtuma, ninn tõl olli jüue wõim et kulla kaasti olli terwelt ärä taanu ja ta kätz tawe koh epä teedä ja juure ijatsemisega kodo ood, jis üttl tüttäre ejale, mine sutsa no jina ka käis omadsi sakso, mine riistsi saema, aga ma peitsu pubsama, sest ma olen wägga mäsünä omast teadmisest,

Sis kätz wanapapan esi omme jutustadsi sakso kutsma tüttre riistsi saema, ja jis tulli ka neid sui aidma, sakso sui mitto päiwä olli neid sutsman käütse, ja käis sadiwa kastiseß wallale tagemist, ninn sui jis käis jo tjõõwin jaisima, ja wanapapan tüttäre kasti wallale tagemise pääl neide sesdel, aga nii pia sui kasti kwaße pilusene wallale jai, jis purkiskas jõält nüüjugune tuli wälla, sui nüüdsel aajal prüsi soko palama plahwatase, ja lei neile ümbre jaisma pidsi käige taiwa poole üles, et nisst muud üle es jä, sui mõni purustedes kuuksest, midä jõält ümbre sandu weel saanust käütsi, ninn neide omas arwadi ses pääl purustedus olli jõanud, — Sedawisi näemc ka weel niiidsel aajalgi, et kõik tõõl käis, ninn sinjal tõõl kuni poldc am, mes käis jüe ilman inemise ütz täjeke temä tää perra käitse tajaman, nii sui jo ilma alguisest jaani ja wüis am alme, —

juttustanud Andre Wiirkan
Rentsist Jaanikwiisu walleast

2. Siidi wõrkuga püüdi, jigitaw kala.

Wanal aajal käis ütz kuningas oma prauwaga mööda käis wõiga rahwiste, aga jalle pääst nuiisi kuningas jagaste oma prauwa pääle et temäl mitte ütlejsi last es ole, ninn jellepääst käwe kuninga prauwa käis kiiri nõija ja targa tüki ja nõuse neilt, et mis piäpi jedä awidsema et temäl lats piäpi joanna, ent ütsi es tijä jalle pääle midägi wastuda, jis jai wünas ütz nii tawe wanamoor ses temäle nüüjugutse appuse ette panal, et jima kanja käijgist lünast jüdi sooso, ja käijgjupermast, nütune wäawihist, määnest sanesi maa pääl elemas om, jis kuu jalleest jüdist wõim, ninn mine meve weerde ja püüwä jalleba nii kaawa kalla sui ütz nüüjugune kala joap, kelle ütz pool kõppene, ja täine kerbane uus, jis seeda ja kala äwä ja jöö, ja joap jalt ujustaja pewäst jaig. ninn niiid pane tähele mo oppus, sui ja nii tied, jis joap ja afi käis kätte minemä—

Sis jai kuninga prauwaal käe meel et temä ja nii taaja inemise uus tüüdmii, ses nii am snäffuus appata, ja tee kanja käijgjupermast jüdi sooso ja seedä neist uma tawe tüdrikuga wõrsu, nii sui pääle neide sõäki meid es tijä, ninn sui wõrk olli walmis joanu jis kätzi nimä settekepi püüdma ka meve weerde, ja püüwe sui kawawa sui tõejde kalla jeest itte nüüjugutse kala käije kelle ütz pool kõppe, ja täine kulla kawa olli, ninn jis wõtti nemä ja ja nui seedä, ninn kuninga prauwa käis tawe tüdrikud kalla ärä seedä, aga seeles mõitz ka tüdrik jeda kalla, mine kuninga prauwale andmist, ninn sui kuninga prauwa kala ärä jei, jis ei jõa temä kuu kõki oskse wälla, ja kaeb tulli ja jei weel katt, ninn jalle sattase pääle sos kuu olli, jei ka paima määä kobene, ninn ehk jai weel mõni kuuksene ka kobejsi jeeske päämaa,

Ka jis nõustaja pewäst ütlel pommanjul olli poig kuninga prauwal ja tawe tüdrikul, ninn jallel määäl ses pääl kaima jei, paar poige, ja kallal ka paar, — ninn nei kätse kuninga prauwa, ja tawe tüdrikuga poja.